

Arrest

nr. 179 067 van 7 december 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 18 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat M.-C WARLOP en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een sjjiitische Arabier met de Irakese nationaliteit. U werd geboren op X 1987 in X. U verbleef er met uw ouders A.H.A. en S.K.O. Op een avond in april 2006 kwam uw broer Ah. niet naar huis na zijn werk in een restaurant in de wijk Haboubi. Uw vader ging hem zoeken in ziekenhuizen en gaf hem op als vermist bij de politie. Na twee dagen kwam er een telefoon van een militie, die zei Ah. ontvoerd te hebben en die uw broer L., die in Basra tolkte voor de Amerikanen en de Britten, voor hem wilden ruilen. Uw vader verwittigde de politie en bood de militie geld aan maar weigerde L. op te geven. De militie stuurde ten antwoord een bericht waarin stond dat Ah. kon worden

gevonden in El Haboubi. Uw vader ging met enkele ooms en de politie naar daar en vonden er het lichaam van Ah., gemarteld en vermoord. Uw vader nam contact op met L. en zei hem dat hij niet naar huis mocht komen. Uw broer meldde aan de Amerikanen en de Britten wat er gebeurd was. Zij konden hem wel beschermen zolang hij bij hen binnen bleef, maar konden niets doen om de rest van uw familie te helpen. Twee maanden later kwam uw broer As. niet terug naar huis van zijn werk in een carwash. Uw vader nam opnieuw contact op met de politie en ziekenhuizen, maar hij vond As. niet. De dag erna nam de militie opnieuw contact op met jullie, opnieuw om L. in ruil te vragen. Uw vader weigerde. Vier dagen later nam de militie 's nachts contact op om te melden As. in Hawya bij Soukh Haraj zou zijn. Uw vader vond ook hem daar vermoord terug. In juni 2006, na de begrafenis van As., vertrok u met uw ouders, broers en zussen naar Bagdad, naar de wijk Al Shaab. U werkte er als bakker. Eind 2006, begin 2007 gebeurde er een aanslag in Al Shaab waarbij u gewond raakte. U verhuisde opnieuw samen met uw familie, deze keer naar de wijk Karrada. U werkte er als bakker en woonde er vijf jaar, maar er gebeurden veel aanslagen en in maart 2012 kreeg uw vader een dreigtelefoon waarin iemand vroeg of hij nog steeds L. niet wou opgeven. Hij ging naar de politie maar diende geen klacht in en u verhuisde opnieuw met de familie, deze keer naar de wijk Mansour. Ook daar kon u als bakker aan de slag. Het leven was er moeilijk, want uw ouders sukkelen met hun gezondheid, uw broer L. zit nog steeds in Basra, waar hij niet buiten komt, en uw andere broers en zussen zitten altijd gewoon thuis. In februari 2015 vertrokken uw ouders, broers en zussen naar Erbil, waar u mensen kent en waar u wist dat het veilig is. Ze verblijven er tot op heden. Zelf bleef u in Bagdad, u verkocht de meubels en boekte met de opbrengst daarvan uw reis. U verliet Irak op 12 juni 2015 en arriveerde op 19 september in België, waar u dezelfde dag nog asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: uw nationaliteitsbewijs, paspoort, foto's van uw broer L. met Amerikaanse militairen, de werkbadges van L., drie werkcertificaten en een werkbewijs van L., de woonstkaart van uw vader, uw identiteitskaart, een Engelstalig equivalent van uw identiteitskaart, de overlijdensaktes van uw broers en medische vaststellingen van de verwondingen die u opliep bij de aanslag eind 2006-begin 2007 (allemaal kopieën).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die erop wijzen dat u bij terugkeer naar Irak een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De vrees die u aanhaalt is immers ongegrond, omdat actuele elementen die wijzen op persoonlijke vervolging of een reëel risico ontbreken.

Ten eerste moet worden opgemerkt dat geen geloof kan worden gehecht aan de enige recente dreiging die u aanhaalt. U beweert tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) dat uw vader in maart 2012 een dreigtelefoon ontving en dat u daarom één week later verhuisde naar Al Mansour (CGVS p.9). Uw verklaringen daarover bevatten opvallende tegenstrijdigheden.

Eerst en vooral liet u na over de telefonische dreiging iets te vermelden op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Sterker nog, op de DVZ werd u letterlijk gevraagd of u na de ontvoering van uw broer As. ooit nog iets gehoord heeft van de beller, en u antwoordt niets over een nieuwe dreigtelefoon in 2012. Bovendien zegt u op de DVZ letterlijk dat de algemene slechte veiligheidssituatie in Karrada de reden was waarom jullie verhuisden naar Al Mansour. Een verhuis die u overigens in 2013 situeerde (Vragenlijst 3.5). Ook op het CGVS zegt u – nog voor u melding maakt van een dreigtelefoon in 2012 dat u vijf jaar in Karrada woonde, maar dat er heel de tijd aanslagen gebeurden en dat u via uw connecties rondvroeg waar er werk te vinden is, en dat u zo ook hoorde dat Mansour een veilige zone is. Daarna verhuisde u naar Mansour (CGVS p.8). Wanneer u geconfronteerd wordt met het feit dat u op de DVZ nog niets vermeldde over de dreigtelefoon, zegt u dat u er enkel een samenvatting mocht geven en dat u verder wou praten, maar onderbroken werd (CGVS p.10). Aan die uitleg wordt geen geloof gehecht: het lijkt duidelijk dat u op de DVZ ruim de kans kreeg om over de dreigtelefoon te praten, gezien u zelfs expliciet gevraagd werd of u ooit nog iets van de beller gehoord had.

Daarnaast spreekt u zichzelf ook tegen wanneer u gevraagd wordt naar concrete informatie over de nieuwe bedreiging. U zegt eerst dat u zelf een dreigtelefoon kreeg, en daarna dat uw vader de telefoon kreeg (CGVS p.9). Wanneer u daarmee geconfronteerd wordt, ontkent u dat u eerst gezegd heeft dat u het telefoontje ontving, en zegt u dat u een algemeen antwoord gegeven heeft, hetgeen niet het geval is (CGVS p.10). U zegt ook dat u degene was die na het krijgen van de dreigtelefoon naar de politie ging en dat de politieman tegen u zei dat hij de zaak zou bekijken, om vervolgens te beweren dat het uw vader is die naar de politie stapte na het ontvangen van de dreigtelefoon (CGVS p.9). Wanneer u daar tot twee keer toe mee wordt geconfronteerd, antwoordt u naast de vraag en zegt u dat u aan het werk

was en dat uw broer een tolk is, en herhaalt u dat uw vader naar de politie gestapt is (CGVS p.10). Dat is geen afdoende uitleg voor de verschillende verklaringen die u aflegt over het dreigtelefoontje uit 2012. Door het tegenstrijdige en volatiele karakter van uw verklaringen daaromtrent wordt geen geloof gehecht aan de bewering als zou uw vader in 2012 nog een dreigetelefoon gekregen hebben.

Daarnaast moet worden vastgesteld dat u in se enkel de algemene slechte situatie in Bagdad aanhaalt als reden voor uw vlucht uit Irak. U verklaart dat de situatie heel moeilijk was: Daesh is opgedaagd, uw vader en moeder zijn ziek en uw broers en zussen zitten gewoon thuis, en een woning huren is erg duur (CGVS p.8). U bevestigt later dat u of uw familie geen specifieke problemen ondervond in Bagdad, maar wel te lijden had onder de algemene situatie (CGVS p.11). U herhaalt daarna nogmaals letterlijk dat het moeilijk leven is door de algemene veiligheidssituatie en dat u bang bent, maar dat u voor de rest geen andere problemen ervaren heeft (CGVS p.15). Het lijkt erop dat u de algemene migratiegolf aangegrepen hebt om ook Irak te verlaten. U vermeldt immers al op de DVZ dat jullie hoorden over de massale migratiegolf maar dat uw familie de reis naar Europa niet konden betalen, en dat zij daarom naar Erbil gingen en u naar Europa (Vragenlijst 3.5). Tijdens uw gehoor op het CGVS herhaalt u nog eens dat in 2015 de migratie kwam en dat u dan vertrokken bent (CGVS p.8) en dat er een kans was voor jullie om te vertrekken en dat jullie die gegrepen hebben (CGVS p.11).

Het feit dat uw broers ontvoerd en vermoord werden in 2006 wordt op zich niet betwist, maar u beweert zelf dat u daarna nooit meer iets gehoord heeft van de ontvoerders, met uitzondering dan van het dreigetelefoontje uit 2012 dat ongeloofwaardig wordt beschouwd (CGVS p.11). Het lijkt er dus op dat uw familie zich succesvol voor haar vervolgers heeft kunnen behoeden door de verhuizing naar Bagdad. Ook het feit dat u zelf eind 2006-begin 2007 gewond raakte in een aanslag, wijst niet op persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie: u haalt immers zelf aan dat dat een algemene aanslag was met willekeurige slachtoffers, die niet tegen u gericht was (CGVS p.9).

Uit uw verklaringen moet worden besloten dat er voor u momenteel geen gegronde vrees bestaat voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, gezien actuele elementen in uw vluchtmotief ontbreken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door

het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevalen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u neergelegde documenten veranderen deze appreciatie niet. Uw identiteitsdocumenten (paspoort, nationaliteitsbewijs, identiteitskaart, identiteitskaartequivalent en woonstkaart vader) bewijzen uw identiteit, maar die wordt niet in twijfel getrokken. De documenten in verband met uw broer L. (foto's, werkbadges, werkbewijs en certificaten) bewijzen dat hij banden had met het Amerikaanse en Britse leger, maar ook dat wordt niet betwist. De overlijdensattesten van uw broers tonen aan dat zij inderdaad om het leven gekomen zijn, maar dat wordt niet in twijfel getrokken. De medische vaststellingen van uw verwondingen, die compatibel zijn met verwondingen opgelopen bij een aanslag, tonen aan dat u

inderdaad gewond raakte bij een aanslag in 2006-2007, maar ook dat werpt geen nieuw licht op uw asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In wat zich aandient als een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3, § 2, 4 en 5, 48/5, § 2 en 3, 48/6, 48/7 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 26 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van *“het algemeen beginsel van voorzichtigheid”*, van *“het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”*, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker stelt dat er geen twijfel is over zijn Iraakse nationaliteit. Betreffende zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) en deze op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) verwijst verzoeker naar een arrest van de Raad van State en stelt hij als volgt: *“De hoorzitting voor is Mijnheer het Commissaris Algemeen geen plaats van zuivere herhaling en eenvoudig van de woorden die in eerste instantie worden gehouden, maar hij voldoet aan de wens van de wetgever om Verzoeker toe te laten om, bepaalde punten te ontwikkelen aan te geven, of om bepaalde woorden aan te vullen.”*

Vervolgens stelt verzoeker dat zijn twee broers Ah. en As. werden vermoord, dat zijn broer L. heeft gewerkt met het Amerikaanse en Britse leger, dat zijn vader in maart 2012 een dreigtelefoon kreeg en dat zijn familie in februari 2015 naar Erbil vertrok. Hij stelt dat het leven daar onmogelijk is door de algemene veiligheidssituatie. Hij wijst erop dat hij sjiit is en dus in het bijzonder door Daesh wordt beoogd. Verder geeft hij een uiteenzetting over het begrip *“voordeel van de twijfel”*.

2.1.1.2. In wat zich aandient als een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker wijst erop dat de COI Focus over de actuele veiligheidssituatie in Bagdad dateert van 31 maart 2016. Hij stelt dat er vele objectieve bronnen zijn die de cijfers en argumenten van verweerder tegenspreken en dat door verweerder geen informatie werd gegeven over het feit dat in 2015/2016 in Bagdad veel burgerslachtoffers zijn gevallen. Hij citeert internetartikel. Hij meent ook dat verweerder geen aandacht heeft voor de volgende elementen in de *“COI BAGDAD”*: *“gabegie, de corruptie, de komst in groot aantal ontheemden en de talrijke check-punten”*. Hij wijst erop dat het openbare leven in 2014 en begin 2015 evenmin was stilgevallen, terwijl toen door verweerder subsidiaire bescherming werd toegekend aan inwoners van Bagdad op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Hij stelt dat Bagdad wordt geconfronteerd met een ongekennde gezondheidscrisis en een behoefte aan humanitaire bijstand. Hij meent dat er in Bagdad geen enkel normaal leven is. Tevens stelt hij als volgt: *“Het CGVS stelt zich geenszins wat de capaciteit en aan de wil van de regering betreft vragen om de sjiitische milities te controleren.”*

2.2. Stukken

Met een aangetekend schrijven brengt verzoeker op 25 september 2016 samen met een aanvullende nota de volgende stukken bij: een klacht van zijn vader, een politieverslag, een *“Aanvraag aan de Cie Athir om de lijst van de verzoeken te ontvangen die en aftredend ingaan”*, het antwoord van Cie Athir, een *“Aanvraag om documenten van het verzoek te krijgen”* en de overlijdensakte van zijn broer (rechtsplegingsdossier, stuk 4).

Per drager brengt verweerder op 8 november 2016 samen met een aanvullende nota de volgende stukken bij: de COI Focus "*Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad*" van 23 juni 2016, de COI Focus "*Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016*" van 12 augustus 2016 en het document "*Irak – Vrijwillige terugkeer*" van 24 juni 2016 (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat zijn vader in maart 2012 telefonisch werd bedreigd en stelt tevens de algemene veiligheidssituatie te vrezen. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij op de DVZ geen melding maakte van de telefonische bedreiging in maart 2012, (ii) hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over de dreigtelefoon, (iii) hij *in se* enkel de algemene situatie in Bagdad aanhaalt als reden voor zijn vlucht uit Irak en verklaarde dat in 2015 de migratie kwam en er een kans was voor hen om te vertrekken en dat zij deze kans hebben gegrepen, (iv) na de moord op zijn broers in 2006 geen geloofwaardige bedreigingen meer aan hem werden gericht daar hij zelf verklaart dat de aanslag waarbij hij in 2006/2007 gewond raakte, een algemene aanslag was die niet tegen hem was gericht, en (v) de door hem voorgelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt de hiervoor opgesomde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Verzoeker geeft een uiteenzetting over "*Tegenstrijdigheden tussen de verklaringen bij DVZ en de verklaringen bij het CGVS*", doch in de bestreden beslissing worden geen dergelijke tegenstrijdigheden opgeworpen; er wordt echter wel terecht vastgesteld dat verzoeker op de DVZ geen enkele melding maakte van de telefonische bedreiging in maart 2012. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan worden aangenomen dat verzoeker dermate essentiële en frappante elementen als een bedreiging kort voor zijn vertrek naar België hierin zou hebben vermeld. Bovendien liet hij de beweerde feiten niet enkel onvermeld, doch verklaarde hij tevens uitdrukkelijk dat hij, benevens de in de vragenlijst aangehaalde feiten, geen andere problemen kende met zijn autoriteiten of medeburgers.

Vervolgens herhaalt verzoeker dat zijn beide broers vermoord werden, dat hij een broer heeft die met het Britse en Amerikaanse leger heeft samengewerkt, dat zijn vader in 2012 een dreigtelefoon kreeg en dat zijn familie in 2015 naar Erbil vertrok. Tevens herhaalt hij dat het leven in Erbil onmogelijk is en wijst hij op de algemene veiligheidssituatie. Er dient evenwel opgemerkt dat het louter herhalen in andere bewoordingen van reeds afgelegde verklaringen niet kan worden beschouwd als een dienstige poging om de motieven in de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen.

Waar verzoeker stelt als sjiit een doelwit te zijn van Daesh, dient erop gewezen dat verzoeker niet kan verwijzen naar één enkel incident in Karrada dat geen betrekking heeft op hem persoonlijk zonder zijn aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken.

Ook het weergeven van een louter theoretische uiteenzetting over "het voordeel van de twijfel" kan niet worden beschouwd als een dienstige poging om de motieven in de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen.

Wat betreft de bij aanvullende nota bijgebrachte nieuwe stukken (rechtsplegingsdossier, stuk 4) dient vooreerst vastgesteld dat het allemaal slechts kopieën zijn, die door middel van allerhande knip- en plakwerk gemakkelijk te manipuleren zijn, hetgeen de bewijswaarde ervan reeds danig relativeert.

Tevens blijkt uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') dat omwille van de hoge graad van corruptie valse, Iraakse documenten gemakkelijk (tegen betaling) te verkrijgen zijn, hetgeen de bewijswaarde ervan eveneens relativeert. Verder dient vastgesteld dat in de klacht van zijn vader (stuk 1 van de aanvullende nota) wordt gesteld dat verzoekers vader op 4 juni 2016 in de wijk Al Mansour, Bagdad woont, terwijl verzoeker verklaarde dat zijn familie naar Erbil verhuisde in februari 2015 (gehoorverslag CGVS, p. 3 en 8 en verzoekschrift, p. 7). Tevens blijkt uit de vertaling van de opvraging van de telefoongesprekken van zijn vader door de politie bij Cie Athir dat werd gevraagd om de gegevens van de periode 1 mei 2016 tot 3 mei 2016, terwijl de telefonische bedreiging door zijn vader zou zijn ontvangen op 24 mei 2016 en het antwoord van Cie Athir vermeldt dat op 24 mei 2016 en 28 mei 2016 in Al Mansour een gesprek werd gevoerd. Dergelijke tegenstrijdigheden en inconsistenties duiden er duidelijk op dat het om (ver)vals(t)e stukken gaat, die eens te meer afbreuk doen aan de ernst en de geloofwaardigheid van het door verzoeker ingeroepen asielrelaas en tevens verzoekers algehele geloofwaardigheid verder op de helling zetten. Betreffende de overlijdensakte van zijn broer S. (stuk 6 bij de aanvullende nota) dient tevens vastgesteld dat deze zou zijn omgekomen in Al Mansour, Bagdad, terwijl zijn broer volgens verzoekers verklaringen eveneens in Erbil zou verblijven (administratief dossier, stuk 13, verklaring 17). Bovendien wordt er in de akte gesteld dat S. omkwam naar aanleiding van een terroristische daad, zodat hier geenszins uit kan worden afgeleid dat verzoeker persoonlijk eveneens een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren naar aanleiding van de beweerde moord op zijn broer.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het*

Verenigd Koninkrijk, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker geciteerde (zie verzoekschrift), de door verweerder neergelegde (rechtsplegingsdossier, stuk 8) als de in het administratief dossier opgenomen (zie map 'Landeninformatie') informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad geviséerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer geviséerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd.

Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en –provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie (cf. document inzake vrijwillige terugkeer) hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Irakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Irakezen terug naar Bagdad.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER